Funktionsharmonik

Funktioner i dur

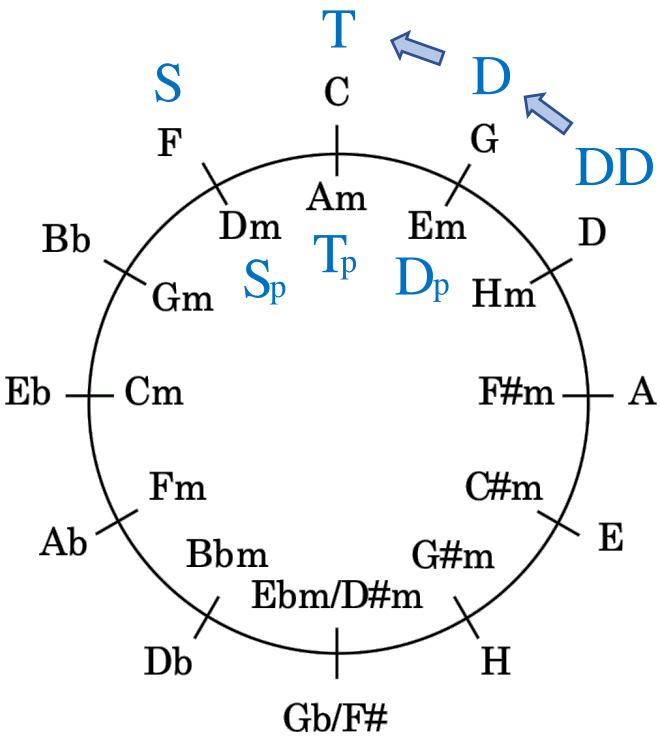

Yderligere funktioner

(D) Bidominanten er en midlertidig dominant til hvilken som helst funktion, og ligger til højre for det den leder til (kvintfald) – den skal være dur og har gerne 7'er.
Fx er A7 bidominant til Dm.

Ø Den ufuldkomne dominant er dim-akkorden på det VII trin (ledetonen i tonearten) – og Leder derfor opad med en halv tone.
Hdim er ufuldkommen dominant til C.

D_4^5 Dominantkvartkvintforudholdet er dominanten som susakkord. Akkorden har dissonans (spænding) som i funktionsharmonikken skal opløses til den almindelige dominant.
Gsus er dominantkvartkvintforudhold i C-dur.

D_4^6 Dominantkvartsekstforudholdet dannes af en tonika med kvinten i bassen. Funktionen skal videreføres til dominanten.
C/g er dominantkvartsekstforudhold i C-dur.

T Tonikastedfortræderen er den skuffende opløsning af dominanten. Det er altid VI trins akkord. I durtoneart er det tonikaparallellen. I moltoneart er det subdominantparallellen.
Am er tonikastedfortræder i C-dur.
Funktionen kan også skrives: Ts.

Funktioner i mol

Vær opmærksom på at dominanten altid er en durakkord (ellers vil den ikke have en ledetone). Derfor er *E-dur* dominant til Am. Og vekseldominanten *H-dur.* Møder du en Em i tonearten Am, betyder det at sangen sandsynligvis slet ikke er funktionsharmonisk.

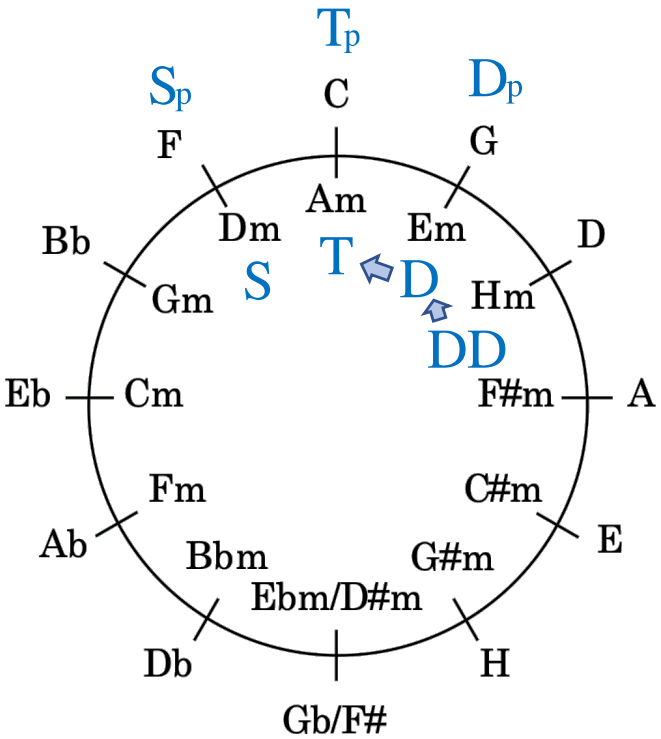

(D) Bidominanten ligger til højre for det den leder til. Fx er G7 bidominant til C.

Ø Den ufuldkomne dominant er dim-akkorden på toneartens ledetone.
G#dim er ufuldkommen dominant til Am.

D_4^5 Dominantkvartkvintforudholdet er dominanten som susakkord.
Esus er dominantkvartkvintforudhold i A-mol.

D_4^6 Dominantkvartsekstforudholdet dannes af en tonika med kvinten i bassen.
Am/e er dominantkvartsekstforudhold i A-mol.

T Tonikastedfortræderen er den skuffende opløsning af dominanten. I moltoneart er det subdominantparallellen.
F er tonikastedfortræder i A-mol.

© TH